

Bjerre: Da mit Partis Ordfører desværre er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne fremsætte nogle Bemærkninger til dette Lovforslag. Det var vel egentlig en Forudsætning, da man gik til Vedtagelse af den midlertidige Lov af 1. Juni 1946, at det Lukkekaos, der herskede, skulde høre op, men det er, som den foregaaende ærede Ordfører lige bemærkede, aldeles ikke blevet Tilfældet. Det hænger sammen med mange Ting, men selvfølgelig hovedsagelig med Varemangelen. Man maatte vel ellers have Lov til at gaa ud fra, at de forskellige Handelsorganisationer skulde have saa megen Indflydelse, at de kunde faa denne naturlige Ordning gennemført, saa at Butikkerne virkelig havde aabent i den Tid, de har Lov til det. At det har været en ganske stiltiende Forudsætning, kan man se deraf, at en af Ordførerne ved Behandlingen af Loven i 1930 brugte Udtrykket: i den Tid, Butikkerne skal holdes aabne. Dermed vil jeg ikke sige, at det er en Lov, der kræver, at man skal holde Forretningerne aabne til de bestemte Tider, men det var dengang en Forudsætning fra alle Sider, at Butikkerne skulde holdes aabne til de angivne Tider.

Det har selvfølgelig været en Kilde til Misforstaaelse og Misfornøjelse, at man saa mange Steder har vanskeligt ved at finde ud af, hvornaar man overhovedet kan komme ind i Butikkerne og foretage sine Indkøb. Kommer man til en anden By, kan det hænde, at Slagteren har lukket eller Bageren har lukket, saa at man ikke kan faa de Ting, man har Brug for. Nu bør paa dette Omraade vel ingen Lov bestemme, at saadan og saadan skal det være, men man burde henstille til Organisationerne, at de gjorde noget for at faa dette Virvar ophævet.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa den store Diskussion, der kunde være Anledning til at føre om det ønskelige i at holde Butikkerne lukket paa det ene eller det andet Tidspunkt. Jeg tænker her paa Spørgsmaalet om Weekend o. lign. og paa, hvor besværligt det kan være for Folk at faa gjort deres Indkøb. Jeg skal kun rette en Forespørgsel til den højtærede Handelsminister: Hvilke Forsøg har man gjort for at faa Lukkelovsudvalget til at tilendebringe sin Behandling af Sagen? Man kan ikke komme her igen og sige: nu skal vi have 11 Maaneders Forlængelse igen, Lukkelovsudvalget er ikke færdigt med sit Arbejde, og det kan ikke forventes afsluttet i den nærmeste Fremtid. Ja, den nærmeste Fremtid, det er jo et dunkelt Udtryk. Naar det yderligere oplyses, at man ikke har

taget de Oplysninger, som forskellige Organisationer har ønsket at forelægge Udvalget, finder jeg det i og for sig mærkeligt, at det ikke er sket; det vilde dog være naturligt, at de interesserede Organisationer saa hurtigt som muligt kom med de paagældende Oplysninger.

Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister at gøre sin Indflydelse gældende over for Udvalget og sige til det: nu maa vi se at faa dette Arbejde afsluttet. Jeg kan ikke tro, at man i Længden kan forvente mit Partis Tilslutning til nye Forlængelseslovforslag. Jeg vil endda gaa saa vidt at foreslaa, at man henviser dette Lovforslag til et Udvalg med det Formaal at undersøge, hvorvidt der maatte være Mulighed for, at Lovforslaget kunde faa en ændret Løbetid, saa at Lovforlængelsen skete for et færre Antal Maaneder end de 11, der er foreslaaet, hvorved man kunde lægge et vist Pres paa det nedsatte Udvalg, saa vi kunde faa dette vigtige Spørgsmaal optaget til endelig Diskussion og Afgørelse her paa Rigsdagen.

Jeg skal med disse Ord anbefale, at Lovforslaget vedtages, dog med det Forbehold, jeg har nævnt, at vi kunde ønske, at Løbetiden ikke blev saa lang som foreslaaet. Dette vil der kunne blive Lejlighed til at drøfte i det Udvalg, som jeg eventuelt vil foreslaa nedsat, hvis ikke andre vil.

Bouet: Da vi sidst diskuterede Lukkeloven her i November Maaned 1947, forelaa der et Forslag fra Ministeriet, hvorefter det blev foreslaaet, at Loven fortsat skulde løbe til November 1948. Den højtærede Minister maa nu have tabt Troen paa, at Udvalget kan naa at blive færdigt til den Tid. Nu har dette Udvalg siddet i et Aar, og da vi sidst behandlede Loven, gik vi ud fra, at naar den blev forlænget til Udgangen af denne Maaned, maatte Udvalget nok kunne naa at blive færdig. Man har altsaa lidt en Skuffelse her, og jeg vil derfor ligesom den foregaaende Taler henstille til Ministeren, at han, hvis han overhovedet har nogen Indflydelse paa dette Udvalgs Arbejde, søger at sætte lidt Fut i det, saa at dette vigtige Spørgsmaal kan blive forelagt til endelig Afgørelse her paa Rigsdagen.

Jeg skal ikke komme ind paa særlige Bemærkninger om Lovforslaget i Almindelighed. Spørgsmaalet om Ændringer i selve Lukkeloven er et Spørgsmaal, som vil give Anledning til megen Diskussion; der er mange forskellige Interesser, som her gør sig gældende, men det vil være unødvendigt at komme ind derpaa ved Behandlingen i Dag, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne